

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319011558
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319011558.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného Z. S., pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 5. februára 2020, č. k. 31T/145/2019-191, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. júla 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Z. S. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta z 5. februára 2020, č. k. 31T/145/2019-191, bol obžalovaný Z. S. (ďalej len obžalovaný) uznaný za vinného v bodoch 1/ a 2/ z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, ktoré mal spáchať na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

dňa 12.10.2019 v presne nezistenom čase medzi 21.00 hod. a 22.30 hod. v N. na S. ulici neoprávnene vnikol cez neuzamknutú bránu na pozemok obývaného rodinného domu č. XXXX/X, potom cez neuzamknuté vchodové dvere vstúpil do vnútorných priestorov a z pracovne zobral mobilný telefón Alcatel 1066G, black, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXX, ktorý bol položený na nočnom stolíku, spolu s tmavosivým puzdrom, v ktorom bola finančná hotovosť 150 €, čím spôsobil poškodenému Z. I. škodu vo výške 170 €,

v bode 2/

dňa 12.10.2019 v čase okolo 22.20 hod. v N. na Y. ulici neoprávnene vnikol cez neuzamknutú bránu na pozemok obývaného rodinného domu č. XXXX/XA, potom cez neuzamknuté vchodové dvere vstúpil do vnútorných priestorov, kde zobral dámsku kabelku béžovej farby, v ktorej bola peňaženka bledozelenej farby, platobná karta I., platobná karta N., preukazy poisťovne UNION zdravotnej poisťovne na meno V. G., J. G. a S. G., občiansky preukaz na meno V. G., finančná hotovosť 15 €, strieborný medailón s nápisom „St. Christopher protect us“, pár kryštálových náušnic a kožené puzdro s čipovým preukazom Sociálnej poisťovne na meno V. G., čím spôsobil poškodenú V. G. škodu vo výške 50 €.

Okresný súd ho za to odsúdil podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l), § 37 písmeno m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň obžalovaného podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal nahradiť poškodenému Z. I. škodu vo výške 150 eur a poškodenú V. G. s jej nárokom na náhradu škody odkázal podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku na civilný proces.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku skonštatoval, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, preto vykonal dokazovanie len čo do výroku o treste a náhrade škody. Následne okresný súd v odôvodnení zrekapituloval výsledky dokazovania.

Samotný výrok o treste okresný súd odôvodnil tým, že obžalovanému mohol uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe za do 2 rokov. U obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal

k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na mnohonásobné odsúdenia za obdobnú trestnú činnosť považoval okresný súd túto priťažujúcu okolnosť za veľmi závažnú. Okresný súd k výmere trestu uviedol, že vzhľadom na mnohonásobné odsúdenia, ktoré zjavne nevedli k jeho náprave, mu ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorý zabezpečí ochranu spoločnosti, a to vzhľadom na závažnosť a spôsobený následok. Na výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s odôvodnením, že v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu už bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, naposledy vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/153/2016, v ktorej bol prepustený 12. apríla 2018.

Ďalej okresný súd v odôvodnení uviedol, že prokurátor navrhoval uložiť obžalovanému aj trest prepadnutia veci - zaisteného horského bicykla, ktorým sa presúval pri skutku 2/. Takýto trest však podľa okresného súdu nebolo možné uložiť, lebo prichádza do úvahy len pri veci patriacej páchatelovi. V tomto prípade nebolo preukázané, že išlo o bicykel vo vlastníctve obžalovaného, skôr okresný súd vzhľadom na spôsob života obžalovaného považoval za dôveryhodné jeho vyjadrenie, že to nie je jeho bicykel. Keďže okresný súd nezistil ani dôvod na uloženie zhabania veci pre nesplnenie žiadnej z podmienok podľa § 83 odsek 1 Trestného zákona a najvhodnejší sa javil okresnému súdu postup podľa § 98 Trestného poriadku, kedy by OČTK mali preveriť, či nebol získaný trestným činom.

Okresný súd takisto odôvodnil aj výrok o náhrade škody, ktorý ale nebol napadnutý odvolaním, pretom toto zdôvodnenie nebude krajský súd bližšie rozvádzať.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní si prokurátor a obžalovaný ponechali lehotu na podanie odvolania. Kým prokurátorovi lehota márne uplynula, obžalovaný podal voči rozsudku v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Róberta Bánosa.

V ňom uviedol, že odvolanie podáva čo do výroku o treste z dôvodu skutkových chýb napádaného rozsudku, že zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné. Okresný súd sa podľa neho nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o výške uloženého trestu, trest mu uložil v rozpore so zásadami upraveným v ust. § 34 Trestného zákona v dôsledku čoho je uložený trest nie len nezákonný, ale aj neprimerane prísny.

Gro odvolacích námietok obžalovaného spočíva na tvrdení, že mu okresný súd chybné nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Je toho názoru, že mu táto poľahčujúca okolnosť patrí, nakoľko sa ku skutku priznal, oľutoval ho, popísal skutok policajtom a na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal. Ohľadom vyhlásenia o vine a priznania tejto poľahčujúcej okolnosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. októbra 2016, sp. zn. 4Tdo/63/2016, z ktorého citoval. Svoje odvolacie námietky obžalovaný uzavrel následne tým, že v dôsledku nepriznania spomínanej poľahčujúcej okolnosti mu okresný súd nesprávne ukladal trest postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, hoci mu mal pri prevahe poľahčujúcich okolností ukladať trest podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené obžalovaný v konečnom návrhu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku mu vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného nevyjadril.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 27. marca 2020.

Za účelom prejednania odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 21. júla 2020. Na verejné zasadnutie sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, obhajca obžalovaného a formou eskorty bola zabezpečená účasť obžalovaného. Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí nedopíňal, lebo žiadne návrhy v tomto smere prednesené neboli.

V konečnom návrhu prokurátor žiadal odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného sa pridržiaval písomného odvolania a dodal, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave sp. zn. 6To/5/2020 bol medzičasom obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov. Z tohto dôvodu obhajca žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží nižší trest prípadne upustí od uloženia ďalšieho trestu. Obžalovaný v konečnom návrhu žiadal, aby mu bolo upustené od uloženia ďalšieho trestu.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1, odsek 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, krajský súd žiadne pochybenia nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie procesne správne a v rozsahu dostatočnom na rozhodnutie. V tomto smere boli odvolacie námietky obžalovaného nedôvodné.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu

a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že okresný súd správne dospel k záveru, že obžalovanému je nevyhnutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Aj podľa názoru krajského súdu je potrebné na obžalovaného dôsledne pôsobiť práve takýmto trestom, keďže predchádzajúce odsúdenia a ani pobyty za mrežami zjavne nevedli k jeho náprave. Niet dôvodu sa preto domnievať, že by iný trest ako nepodmienečný trest odňatia slobody u neho splnil svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie.

Okresný súd nepochybil ani vtedy, keď v rámci skúmania pomeru a miery poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného ustálil výsledný pomer ako vyrovnaný (1:1).

Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal priznania ďalšej poľahčujúcej okolnosti, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, v tomto smere jeho odvolanie nie je dôvodné.

Samotné vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní neznamena automaticky aplikovanie tejto poľahčujúcej okolnosti. Na jej priznanie sa vyžaduje, aby páchatel' aktívnym konaním napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu objasniť všetky predtým neznáme detaily svojej trestnej činnosti, pričom zo spisového materiálu také skutočnosti nevyplynuli. Tu naopak, obžalovaný bol krátko po čine stotožnený ako páchatel' a pri zadržiavaní políciou sa dal na útek a po chytení kládol aktívny odpor.

Správne preto okresný súd obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona nepriznal a správne pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mu ukladal trest postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona v rámci celého zákonného rozpätia podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona až na dva roky.

Pokiaľ ide o samotnú výšku uloženého trestu, obžalovanému vymeraný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov v situácii, keď obžalovaný vo veku 32 rokov bol už 11-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, je aj podľa názoru krajského súdu trestom primeraný, spravodlivým, zodpovedajúcim potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie, ktorý bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu tak, ako ho má na mysli Trestný zákon. Zároveň takýto trest dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného.

Pokiaľ sa obžalovaný domáhal v odvolacom konaní upustenia od ďalšieho trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Galanta zo 7. augusta 2019, č. k. 31T/61/2018-351, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 31. marca 2020, sp. zn. 6To/5/2020, právoplatným 31. marca 2020, ktorým bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom

stráženia, ktorý trest obžalovaný aktuálne vykonáva, k tomu krajský súd uvádza, že na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky.

Upustiť od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Trestného zákona je možné len vtedy, ak trest uložený skorším rozsudkom je možné pokladať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela. O taký prípad ale v posudzovanej veci nejde, lebo nielen ochrana spoločnosti, ale predovšetkým náprava obžalovaného si vyžaduje, aby na neho bolo dôsledne pôsobené nepodmienečným trestom odňatia slobody, nakoľko doterajšie výkony takýchto trestov u neho žiadnu nápravu nepriniesli.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, okresný súd správne obžalovaného zaradil podľa ust. § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Z prezentovaných dôvodov krajský súd odvolanie obžalovaného na verejnom zasadnutí ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.